

Ny Literatur.

Harald Westergaard, Kirkelig Statistik med særligt Henblik paa Danmark. København, Karl Schönbergs Forlag. 1887. (54 S.)

Udførligt dræler denne »Kirkelige Statistik« ved Befolkningens Fordeling mellem de forskellige Trossamfund. For de danske Forhold gøres temmeligt detailleret Rede; Oplysningerne om andre Lande er mere summariske. Foruden om Befolkningens Fordeling mellem Trossamfundene giver Skriftet Oplysning, men kun kortfattet, om andre kirkeligt-statistiske Forhold, saasom: Forsyning med Kirker og Præster, Konfirmation, Altergang, Vielser — specielt de borgerlige —, Skilsmisser, ægte og uægte Fødsler, Dødsfald, Religionens Forhold til Dannelse, Forbrydelser, Selvmord osv.

Det hele Stof har Forf. lagt meget bekvemt tilrette, saa at ogsaa det store Publikum, der i Almindelighed ikke kan magte statistiske Fremstillinger, med Behag og Udbytte vil kunne læse den lille Bog.

Om Kirkebesøget oplyser Forf. intet for Danmarks Vedkommende. Han meddeler om Kirkebesøget blot følgende: »Hvor stor en Del af Befolkningen, der om Søndagen søger til Kirkerne, har man forskellige Steder søgt Oplysning om. I Baden har det vist sig, at paa Landet omtrent 30 pCt. af den protestantiske Befolkning gaar til Gudstjeneste om Søndagen, medens det i Byerne kun er

Ny Literatur.

Harald Westergaard, Kirkelig Statistik med særligt Henblik paa Danmark. København, Karl Schönbergs Forlag. 1887. (54 S.)

Udførligt dræler denne »Kirkelige Statistik« ved Befolkningens Fordeling mellem de forskellige Trossamfund. For de danske Forhold gøres temmeligt detailleret Rede; Oplysningerne om andre Lande er mere summariske. Foruden om Befolkningens Fordeling mellem Trossamfundene giver Skriftet Oplysning, men kun kortfattet, om andre kirkeligt-statistiske Forhold, saasom: Forsyning med Kirker og Præster, Konfirmation, Altergang, Vielser — specielt de borgerlige —, Skilsmisser, ægte og uægte Fødsler, Dødsfald, Religionens Forhold til Dannelse, Forbrydelser, Selvmord osv.

Det hele Stof har Forf. lagt meget bekvemt tilrette, saa at ogsaa det store Publikum, der i Almindelighed ikke kan magte statistiske Fremstillinger, med Behag og Udbytte vil kunne læse den lille Bog.

Om Kirkebesøget oplyser Forf. intet for Danmarks Vedkommende. Han meddeler om Kirkebesøget blot følgende: »Hvor stor en Del af Befolkningen, der om Søndagen søger til Kirkerne, har man forskellige Steder søgt Oplysning om. I Baden har det vist sig, at paa Landet omtrent 30 pCt. af den protestantiske Befolkning gaar til Gudstjeneste om Søndagen, medens det i Byerne kun er

nogle faa Procent. I England og Wales talte man i 1851 18 Millioner Mennesker, hvoraf man regnede, at $7\frac{1}{2}$ Mill. ikke kunde komme i Kirke; af Resten antoges ikke mindre end $7\frac{1}{4}$ Mill. at være Kirkegængere; der taltes nemlig paa en Søndag omtrent 11 Mill. Kirkegængere til Morgen-, Middags- og Aftengudstjeneste; men adskillige antoges at gaa mere end en Gang i Kirke, saa at den »kirkelige« Del af Befolkningen ansloges til $\frac{2}{3}$ heraf. Antallet af Siddepladser i Kirkerne optaltes da ogsaa til over 10 Mill., saa at over Halvdelen af Befolkningen paa en og samme Tid kunde komme til at sidde i Kirkerne«.

Tallet paa »regelmæssige Altergæster« i København anslaaer Forf. til højst 15,000. Ganske vist optaltes der i de forskellige københavnske Sogne i 1884—85 lidt over 40,000 Altergæster. Men fradrager man Konfirdmanderne (c. 4000) og disses Ledsagere, og tager man i Betragtning, at de fleste stadige Altergæster gaar mere end en Gang aarlig til Alters, bliver Resultatet, »at der maaske ikke er 15,000 regelmæssige Altergæster i København.« »Det vil heraf fremgaa«, bemærker Forf., »i hvilken Grad den københavnske Befolkning er afkristnet«. De afvigende kristne Trossamfund i København spiller en langt større Rolle i det kirkelige Liv, end man skulde vente efter det ringe Tal, som ved Folketællingerne henføres til dem.

A. P.-St.